

[Henry L. W. Jensen.]

giver de paagældende Importører. Det hindrer meget stærkt Ungdommen i at faa Andel i disse Importrettigheder og den naturlige Handel inden for de paagældende Omraader. Derfor er jeg afgjort en Tilhænger af, at man skal udvide Tilbudskontrolbegrebet, det vil sige, at man skal give fri Import for de Varer, det er muligt at købe i Udlandet, til de billigste Priser i det Forhold, som de paagældende Varer maa importeres, saa at alle Importører, unge og gamle, deltager paa lige Fod i Importen, blot de er i Stand til at skaffe Tilbud, der er gode og billige nok. Det er det, Tilbudskontrollen skal sørge for at de er. Den Tilbudskontrol, der sidder og afgør Priserne, bestaar imidlertid af de samme Folk fra Brancherne, som skal indkøbe Varerne. Der ligger en Fare i — det var det, jeg begyndte med —, at man koncentrerer Arbejdet, saa at det udføres af for faa Mennesker i disse Udvalg, og at Varedirektoratet og Handelsministeriet udpeger disse Mennesker fra for faa Branche-foreninger. Dette medfører, at det er de samme Mennesker, der sidder i næsten alle disse Udvalg og derved opnaar en Forhaandsviden; og selv om man ikke maa nære den Mistro til dem, at de udnytter denne Videnskab, vil de altid være udsat for den Beskyldning, at de har gjort det. Alene af den Grund vil det være naturligt, at de Forhold, hvorunder Tilbudskontrollen arbejder, bliver gjort saa offentlige, at det er muligt at følge med i, hvad der foregaar paa de forskellige Omraader.

Saa er der Spørgsmaalet om det nu foreslaaede specielle Nævn, hvortil Sager, som den højtærede Handelsminister siger, skulde henvises, naar Importørerne havde begaaet noget, der var stridende mod Vareforsyningsloven, og hvor saadanne Sager kunde paadømmes. Nu er det min Mening, at Sanktioner af den Art, som Vareforsyningsdirektoratet paalægger, skulde det i og for sig slet ikke være muligt, at Direktoratet kunde paalægge Importørerne paa den Maade, som det nu sker; det er mit Indtryk, at de Sanktioner, man paalægger, ofte er en Slags Repræsalier mod Importørerne, hvor man har staaet over for det Tilfælde at maatte forandre sine Planer af Importørerne uvedkommende Aarsager, f. Eks. som Følge af, at en udenlandsk Magt har grebet ind og har foranlediget, at Varerne er kommet ind i Landet. Det kan man i mange Tilfælde ikke lægge Importørerne til Last, men der har Vareforsyningsdirektoratet gentagne Gange benyttet en generel

Straffe-foranstaltning, vil jeg kalde det, ved at lægge Klausuler paa Importørernes Rettigheder med Hensyn til disse Varers Indførsel, og det mener jeg ikke, det skulde have Ret til efter Lovens hele Udformning. Men i alt Fald er det en Fordel, at man nu faar et Nævn, hvortil man kan henvende sig og faa disse Sager paadømt.

Jeg vilde ønske, at man til at føre hele det almindelige Retsprincip igennem havde haft en Ankeinstans, saa at man havde kunnet faa Sagerne paadømt for to Retter i Stedet for nu for kun een. Det har man i den almindelige Retspleje, og det vilde være naturligt, at man ogsaa havde det her, hvor det drejer sig om store Interesser.

Ellers kan jeg kun udtrykke min Tilfredshed med det af den højtærede Handelsminister forelagte Lovforslag og de Kommentarer, der blev føjet til Lovforslaget, for det vidner om, at Handelsministeren har en ærlig Vilje til at gøre, hvad der er muligt for at gennemføre en sund, naturlig og fornuftig Administration af de givne Bestemmelser. Det er min Tro, at naar Loven om et halvt Aars Tid skal fornyes, vil det være muligt at paapege de Besværligheder, der har været for Administrationen, og at faa den ændret, saa at den bliver i Overensstemmelse med Lovens Bogstav. Man har Indtrykket af, at Handelsministeriet ofte er meget mere, om jeg saa maa sige, frisindet indstillet i hele Spørgsmaalet om Handel og Industri, end de paagældende Administrationsgrene i Varedirektoratet er. Nu skal der jo nedsættes et Rigsdagsudvalg, og det glæder mig, at dette Udvalg vil kunne følge hele den komplicerede Administration. Jeg har ikke selv haft Lejlighed til at læse den enorme Betænkning igennem, der er kommet fra Folketingsudvalget, men alene det skriftlige Materiale, der foreligger her, viser med tilstrækkelig Tydelighed, hvilket kompliceret Apparat man har faaet ud af denne Lov for at administrere den.

Det vil sikkert være muligt i det paagældende Udvalg at faa forskellige Oplysninger, f. Eks. ogsaa om Spareplanen. Spareplanen er jo et Begreb, som den højtærede Handelsminister excellerede meget stærkt i under den tidligere Regering, idet han gentagne Gange har angrebet denne for, at den ikke kom med en fornuftig Spareplan i rette Tid. Nu har vi haft den Glæde at se den højtærede Handelsminister fortsætte den Politik, som mit Parti var inde paa paa saa mange Omraader, og den højtærede Handelsminister har haft den Lykke, at der er gaaet flere Aar efter Krigen, saa at han nu